

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је благословен данашњи свети празник, браћо и сестре, нека је благословено ово свето место на коме смо се сабрали, нека је благословено ово дивно време које нам је Господ подарио да бисмо прославили свете врховне апостоле Петра и Павла, оне који су огањ Јеванђеља Христовог пронели широм света и семе Христовог Јеванђеља посејали у све народе, па и у наш православни српски народ. Свети апостоли, Петар и Павле, су два човека који су се посебно истицали у ревности ширења Јеванђеља Христовог. На први дан када је Дух Свети сишао на апостоле, на дан Педесетнице, тада су апостоли почели да да говоре, проповедају, свима народима на разним језицима и када су се сви чудили шта је то, којим то језиком они говоре, тада је апостол Петар изашао пред њих и објаснио, објавио да то није никакво чудо, да то није никакво пијанство, да је то испуњење, у ствари, пророштва пророка Јоила који је то проповедао и нагласио још пре неколико стотина година. И проповедао је њима, шта? Проповедао је Христа васкрслога. Онога кога су Јевреји пре неколико дана умртвили и убили на крсту и сахранили на Голготи. Тога Христа васкрслога Петар је проповедао. И гле, онај Петар који се одрекао три пута Господа Христа пред слушкињом за време суђења Господу Христу, он сада неустрашиво проповеда истога тога Христа. Откуда њему та сила? Откуда њему та храброст? Управо у благодати Духа Светога којега су примили на дан Свете Педесетнице, на дан силаска Светога Духа на апостоле. Он је и раније као ученик Христов се истицао у својој ревности за Господа Христа, али је био и остао човек и зато је показао и своју слабост. У време када је Господ после Свога Преображења сишао и упитао апостоле: „Како говоре људи ко сам ја?“ И они су говорили: „Једни кажу да си Јован Претеча, други кажу да си Пророк Илија, трећи кажу неки од пророка.“ А Господ пита: „А ви? Шта ви кажете ко сам ја?“ И Петар опет истиче се први од свих осталих апостола и исповеда веру: „Ти си Христос, Син Бога Живога.“ То је једина истина о Господу Христу. И Господ га похваљује за то и каже: „Благо теби Симоне, сине Јонин, јер то ти није јавило тело и крв, већ отац мој небески.“ Значи и то је Петар по надахућу свишега исповедио веру у Господа Христа, да је он тај истинити месија, истинити Син Божији, који се очекивао још од времена Адамовога па кроз цео Стари Завет чекали су Месију који им је био обећан. И сада је то онај кога Петар исповеда.

А апостол Павле? Ко је тај човек? Најпре и пре свега врло учен човек. Апостол Петар је био рибар, обичан, прост човек, али је силом Духа Светога чинио сва ова дивна чудеса. Апостол Павле је био школован, учен човек, млад, ревносан, загрејан фарисејском философијом и он је показао у почетку велику ревност, не у проповедању него у гоњењу хришћана. Он је хватао хришћане, где год их је видео и сазнао да постоје, и водио их на суд, на мучење, на страдање, на убиства. У тој ревности својој, тада се звао још Савле, кренуо је у Дамаск, из Јерусалима у Дамаск. Чуо је да и тамо има неких хришћана да и њих похвата и стави на муке. И гле, на путу за Дамаск, дешава се оно предивно јављање Савлу Господа Христа, када је Савла наједном обасјала велика светлост и чуо се глас из те светлости: „Савле, Савле, зашто ме гониш?“ Он престрашен каже: „А ко си ти Господе?“ „Ја сам онај кога ти гониш.“ И тога момента Савле је обневидео од те силне светлости и питао шта му ваља чинити. „Иди у Дамаск, тамо ће ти се казати.“ Пратња Савлова ништа није чула, није видела, али је видела сада њега ослепелога. И одвела га је у Дамаск и тамо епископ Дамаска је изашао, Ананија, епископ Ананија, исто је по надахнућу Божијем сазнао да тај гонитељ долази. И изашао је пред њега и молитвом својом просветлио му ум,

отворио му очи и онда га просветио у веру у васкрселога Христа и крстио га. И од тога Савла гонитеља постаје најревностији ученик Христов, који иако Христа није видео за време Његове проповеди, али је после јављања на путу за Дамаск, он је обишао све народе проповедајући Јеванђеље и зато се и назива „апостол народа“, значи свих народа или „апостол незнабожаца“. Сви остали апостоли, њих дванаест, проповедали племенима јеврејским а апостол Павле је проповедао осталим народима који су тада још били незнабошци.

Велике невоље су сви апостоли претрпели за Јеванђеље Христово. И апостол Петар и апостол Андреј и апостол Павле. У данашњем Светом Апостолу, који се чита овде, чули смо где он све исповеда, шта је све претрпео, које је муке и гоњења имао, страдања, страхове на мору, на копну, на суду, међу лажном браћом. Свуда је он био гоњен и свуда је био предмет насиља и гоњења али он је све трпео и претрпео за Господа Христа. Ето, те дивне апостоле, Петра и Павла, Света Црква данас прославља као наше учитеље, као наше просветитеље, као наше заступнике пред Богом, који су нам оставили веру православну, веру ону коју је Господ Христос проповедао, коју су они примили од Њега и предали својим ученицима, и преко светих отаца та је вере стигла и до нашега српскога народа преко нашега Светога Саве, који је ту веру утврдио у нашем народу. А онда остали светитељи из нашега народа, они су још више ту веру укоренили у нашем народу и предали нама, садашњим хришћанима, да ту веру чувамо и сачувамо онако како су апостоли проповедали, како су свети оци нама пренели неупрљану, неокрњену, неискварену никаквим јересима, екуменизмима, папизмима и осталим чудима, него да ово буде и остане вера православна. За ту веру православну, попут светих апостола, браћо и сестре, страдала су и наша браћа, наши дедови и прадедови и очеви из овога краја, који су `43 године били ухваћени од непријатеља и окупатора тадашњега, од стране Немаца, спроведени у логор на Бањици у Београду и тамо сви пострадали и били убијени за веру своју, само зато што су Срби и хришћани православни,. Њих се данас сећамо и чинимо њихов спомен, што смо мало пре ми овде сви учинили, сваке године, нека да Бог да тако да буде и у будуће.